

[Drachmann.]

de Valutaattester, der blev udstedt ekstraordinært i September—Oktober-Perioden — af Aarsager, jeg ikke her skal komme ind paa. Der ligger et mærkeligt Tryk, et ulyksaligt Tryk over Forretningslivet i Øjeblikket: de handlende ligger med store Lagre, og det er saa sandt hverken de Toldsatser, der her er Tale om, eller andre, der danner Spærrebom, for at benytte det ærede Medlem Hr. Himmelstrups Udtryk, for Importen. Der er en Forretningsløshed, som er saa ildevarslende for Fremtiden, der er forstore Lagre, der er en meget, meget ringe Købekraft, og jeg vil derfor gerne her sige, at de lyse Beretninger om Aaret 1938, der fremkom fra Statistisk Departement, efter min Mening nok var for lyse. Aaret var maaske valutamæssigt og i mange Retninger et ikke helt utilfredsstillende Aar; men det kan ikke skjules, at det sidste Halvaar — med Mund- og Kløvsyge, med Høsten, der blev stor, men daarlig i Henseende til Priser, med Trykket af Skatterne, der bliver stærkere og stærkere, efterhaanden som vi skrider frem i Udviklingen, og saa selvfølgelig Uroen i hele den politiske Atmosfære — har lagt et meget alvorligt Tryk over hele Forretningslivet, over Detailhandelen, over Engroshandelen og derigennem over den indenlandske Produktion. Det er en Situation, jeg tror man skal have sin Opmærksomhed stærkt henvendt paa. I Stedet for at tro, at Nevadas gyldne Dage bliver ved, maa man vist hellere i sin Skattelovgivning og i sin bebudede Socialiseringslovgivning indstille sig paa at tage Hensyn til, at Erhvervene faktisk staar paa Grænsen af deres Ydeevne. Dette har jeg villet sige, fordi jeg ikke synes, man skal benytte de uudnyttede Valutaattester til at forklare eller bortforklare den foreliggende Situation. Det drejer sig nemlig om manglende Købeevne. Naar vi ser den store Arbejdsløshed, Trykket over Erhvervs livet, maa det mane til Opmærksomhed, ogsaa til effektiv og praktisk Indgriben til Fordel for baade Handelen og Produktionen. Det er en Sag saa alvorlig, at jeg ikke tror, man kan overse den.

Med denne lille Sidebemærkning skal jeg igen tilsiige mit Partis velvillige Medvirken — selvfølgelig under Forudsætning af, at vi faar det Udvalg, som vist fra alle Sider vil blive erkendt som rimeligt.

Valdemar Sørensen: De ærede foregaaende Talere, det ærede Medlem Hr. Drachmann og det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, har været enige om, at de hyppige Revisioner af denne Lov egentlig

ikke har sat nogen Streg under dens Midlertidighed. Jeg synes, man med lige saa god Ret kan sige det modsatte — ja, at det egentlig var naturligere, idet de talrige Revisioner, hver Gang paa kort Frist, i Virkeligheden siger, at man kun ønsker at bevare denne Lovgivning, til der kan komme en endelig Løsning paa det store Spørgsmaal, som Lovforslaget tangerer. Denne Gang siger Bemærkningerne til Lovforslaget det aabent, og vi fra mit Partis Side kan ikke indvende noget imod, at Ræsonnementet om Skattekommissionens Arbejde føres i Forgrunden som Motiv til at forny Loven endnu en Gang.

Jeg kan dog ikke undlade at gøre den Bemærkning til Modpartiernes ærede Ordførere, at de Ting, de nu spørger om med Hensyn til Kommissionens Arbejde, vilde de meget let kunne faa ad indre Partiveje. Der er vel i Virkeligheden ingen af de ærede Ordførere, der er i Tvivl om, hvorledes Kommissionen arbejder, eller hvor langt den er kommet. Jeg tvivler heller ikke om, at man fra den Side udmærket godt kunde have lagt et Pres paa Kommissionens Arbejde, hvis man havde ønsket det. Jeg savner denne direkte Oplysning om Ting, som de Herrer jo dog maa vide, inden de fremsætter Ræsonnementer som dem, vi har hørt her.

Jeg maa ogsaa have Lov at sige, at denne Enighed hos de ærede Medlemmer Hr. Himmelstrup og Hr. Drachmann holder jo ikke længere, end til vi skal behandle det Toldlovsforslag, som nu engang bliver Resultatet af Kommissionens eller Forvaltningens Arbejde. Den holder ikke længere, for de ærede Ordførere staar jo paa hver sit modsatte ekstreme Standpunkt i Spørgsmaalet, og der er for mig noget ejendommeligt i at høre den Ensrettethed, hvormed man her kan vende sig imod en Lov, hvis Bortfald, naar vi skal til at tale om den endelige store Toldrevision, jo for Alvor til kunne rejse Krigen mellem de ærede Ordføreres Partier. Jeg erkender, at jeg for mit Vedkommende ogsaa har Grunde til at ønske, at denne Revision var den sidste, der foretoges af den foreløbige Toldlovgivning, ikke fordi jeg i og for sig tænker saa meget paa det, vi skal igennem, inden vi faar en ny Toldlov her i Landet, men fordi jeg mener, at der i selve Produktions- og Forretningslivet findes Omraader, hvor Toldlovgivningen uden Hensyn til den Revision, jeg tænker paa, burde følge med altid, og hvor man udmærket godt, selv om vi har haft en midlertidig Toldlovgivning, kunde have indrettet Toldlovgiv-